

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 336

Listopad 1983

Ján Papánek

Korejské veto a československá otázka

Pri prejednávani v Bezpečnostnej rade Spojených národov zostrelenia korejského lietadla Sovietmi a zabitých 269 nevinných ľudí roznych národností - medzi nimi 62 amerických občanov, nám pripomína prejednávanie československej otázky v Bezpečnostnej rade v roku 1948.

Vtedy sme žiadali a jednalo sa o to, aby Spojené národy poverili generálneho tajomníka alebo vytvorili komisiu zloženú z členov Rady, ktorá by vyšetrila na mieste v Československu akú úlohu hral Sovietský zväz pri zmocnení sa vlády komunistami v Československu. Nebolo jasné, akým spôsobom sa má v Rade postupovať. Procedúra Spojených národov sa len vytvárala a bolo dôležité, aby sa správne postupovalo. Kladla sa otázka, či vec vyšetrovania komunistického puča na poradu jednaní Rady je formálneho procedurálneho rázu alebo meritorného, podstatného. Soviety tvrdili, že sa jedná o podstatný problém, ačkol'vek komisia mala vyšetriť len skutočnosti a ináč do merita nezasahovať a nerozhodovať. Zistené fakty mala predložiť Rade k prejednávaniu a rozhodnutiu.

Na procedurálne veci totiž veto piatich veľmocí neplatí. Spojené štáty s Angliou a Franciou neboli vtedy rozhodnuté, aké stanovisko zaujať. Československá otázka im nebola dost' dôležitá, aby sa hneď v začiatkoch Spojených národov exponovali v záujmu Československa a Sovietom vyhovelí. Tým bol vytvorený dôležitý precedens. Vec československého ľudu a jeho budúcnosti nebola demokratickým veľmociam dost' dôležitá, sovietske veto uznali a komisia nebola vytvorená. Otázka československej demokracie a neodvislosti bola ponechaná na agende Rady, kde sa na ňu stále zabúda - ostáva otvorená.

Teraz pri zostrelení 269 nevinných obetí sa už otázka procedúry či podstaty v Bezpečnostnej rade ani nekladla. Bola vyriešená v 1948 opustením záujmov československého ľudu veľmociami. Soviety vetom povedali celému svetu, že si vo Spojených národoch i mimo ne môžu robiť, čo chcú - medzinárodná morálka, mier, spravodlivosť a bezpečnosť sveta pre nich neplatí. Odsúdenie rečami celým svetom, po ktorých nenásledujú činy nemá vlivu na sovietskú politiku výboja.

Tým ostane ďalší nevyriešený prípad sovietskych zločinov na programu jednaní Bezpečnostnej rady Spojených národov.

Bezmocnosť Spojených národov v otázkach mieru a bezpečnosti začala hneď v ich začiatkoch. Porušením Charty a intencií mierových štátov, ktoré Spojené národy tvorili, sa tieto stávajú strediskom medzinárodného rozkladu.

Washington oslavil 28. říjen

Velký sál Rayburnovy sněmovny reprezentantů Spojených států byl ve středu večer, 26. října 1983, zcela zaplněn. Washingtonské organizace, odbočky Československé národní rady americké, Československé společnosti pro vědy a umění a Sokola Washington oslavily 65. výročí prohlášení principu seburčení národů Prezidentem Woodrowem Wilsonem a

založení nezávislé Československé republiky prezidentem Tomášem Garrigue Masarykem.

Po zahrání státních hymen americké a československé uvítali účastníky předseda washingtonské odbočky ČSNRA dr. Vladimír Fleischer, který pak po úvodním proslovu vedl celý večer. Za ČSNRA promluvil slovensky místopředseda odbočky Pavel Šturman, za odbočku SVU její předseda Pavel Pecháček a za SOKOL Washington plukovník Jaroslav Kašpar-Pátý, česky. Zástupci organizací hovořili v krátkých projevech o okolnostech, které vznik československé republiky umožnily, a vyzdvihli skutečnost, že Spojené státy otevřely hranice tisícům Čechů a Slováků, prchajícím před politickou a náboženskou perzekucí, a dodnes jsou nadějí miliónů Čechů a Slováků. Zdůraznili však také hrdost z faktu, že Češi a Slováci, žijící v Americe, dali své nové vlasti mnoho svými talenty a svou prací, a přispěli tak k rozkvětu, pokroku a síle Spojených států.

Hlavní projev přednesl bývalý americký velvyslanec Spojených států v Československu, Jack F. Matlock, Jr., který je dnes poradcem prezidenta Reagana pro otázky Východní Evropy a Sovětského svazu v Národní bezpečnostní radě. Ocenil příležitost, že může strávit oslavu 65. výročí čs. nezávislosti v americkém kongresu s Američany českého a slovenského původu. Všichni, podle jeho slov, sdílejí hluboký osobní závazek vůči čs. svobodě, blahu a prosperitě. Vyzdvihl práci T. G. Masaryka a Milana Rastislava Štefánika na získání československé nezávislosti, i úsilí několika generací českých a slovenských vlastenců v 19. a počátkem 20. století. Zmínil se o Palackém, Dobrovském, Hviezdoslavovi, Štúrovi a jiných. Připomněl význam Pittsburské dohody, Masarykovu politiku orientace na Západ a vzájemné vztahy mezi Spojenými státy a Československem. Tyto vztahy, podle něho, mají historické kořeny a byly zpečetěny společně prolitou krví proti společným nepřítelům. Vzpomněl významných a i tragických dat v historii Československé republiky, let 1918, 1938, 1948 a 1968. Připomněl, že ještě letos na jaře vzdal poctu v Lánech prezidentu Masarykovi u jeho hrobu, a že Masaryk znamenal mnoho nejen pro Československo, ale jako myslitel světového významu také pro Evropu a prakticky pro celý svět. Připomněl také jak hluboce se ho dotkla slova britského politika z mnichovských dnů, Nevilla Chamberlaina, který před 45 lety označil Československo za malou zem, o níž nikdo nic neví. Na druhé straně vyzdvihl jiného britského politika, Winstona Churchilla, a zdůraznil, že mnichovská dohoda prokázala, jak je riskantní opustit přítele, i když je daleko.

Hovořil pak o nutnosti podporovat národní uvědomění a udržování kulturního dědictví Čechů a Slováků, a řekl doslova, že Čechy a Slovaky je třeba utvrzovat ve vědomí, že jsou "součástí našeho světa, že na ně nezapomínáme." Prohlásil, že tyranie může trvale zvítězit jen nad těmi, kdo ztratili naději a viru. Svůj projev zakončil česky, Masarykovským heslem prvního velkého čs. státního znaku: "Pravda vítězí!"

Překvapením večera pak bylo, když Československá národní rada americká jménem Američanů českého a slovenského

VESTNIK

November 1983

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Listopad 1983

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

původu, udělila bývalému americkému velvyslanci v Československu jako prvnímu svou "Masarykovu cenu". Zdůvodnila to Matlockovými zásluhami o podporu demokracie a československého lidu, jeho osobním úzkým vztahem k Československu, vztahem, který jej inspiroval k přesvědčení, že demokracie, založená Masarykem a Štefánikem, nikdy nezahyne.

"Masarykovu cenu" předali velvyslanci Matlockovi washingtonští zástupci ČSNRA Anna Faltusová a dr. Josef Hašek za přítomnosti zástupců všech ostatních organizací. Masaryk Award s čs. znakem byl zhotoven umělecky v Chicagu grafikem br. Milanem Košařem.

Úspěšný večer byl proložen uměleckým programem, ve kterém dr. Linda Gamble zahrála dvě celkem málo známé Smetanovy polky. Dr. Gamblová, která učí na West Virginia Wesleyan College klavír a hudební historii, se soustředí na koncertní interpretaci české hudby.

Večer byl zakončen českými písněmi v podání členky australské opery Mílušky Šimkové, která je na konci svého zájezdu po Kanadě a Spojených státech. Svým procitěným podáním se zapsala do srdcí přítomných, kteří pak ještě dlouho setrvali na následující recepci v společenském rozhovoru. vjf

65. výročí založení Československé republiky vzpomenuto na americkém velvyslanectví v Praze

U plaket, umístěných na zdi budovy velvyslanectví - které velvyslanci věnovali Američané českého a slovenského původu k uctění památky Tomáše G. Masaryka, Milana Rastislava Štefánika a amerického presidenta Woodrow Wilsona, pronesl americký chargé d'affaires, Robert Farrand, krátký projev. Ve svém projevu chargé d'affaires Farrand poznamenal, že založení Československé republiky bylo výsledkem snů, nadějí a tvrdé práce českých a slovenských vlastenců a poukázal na to, že jak Masaryk, tak Štefánik byli přesvědčeni, že spojená Československá republika bude silnější než dva malé národy, žijící odděleně.

Způsob, jakým tito dva vlastenci obhajovali myšlenku nezávislého, sjednoceného a svobodného Československa, našel vřelou podporu Spojených států a prezident Wilson byl rozhodnut dostát požadavkům práva evropských národů na sebeurčení v mírových dohodách a proto také v září 1918 uznal Československou národní radu vytvořenou v Paříži na začátku první světové války Masarykem a Štefánikem. Tento krok pak umožnil před 65. lety členům Národního výboru v Praze, aby 28. října 1918 prohlásili, že spolu s Masarykovou Československou národní radou představují konečně nezávislý, sjednocený a svobodný stát. Chargé d'affaires Farrand ukončil pak svůj projev slovy: "My, Američané, jsme nikdy ve své podpoře sjednoceného a svobodného Československa nepolevili. Vzpomínáme těch, kteří stáli za prvním československým prezidentem T. G. Masarykem a za představitelem slovenského národa, generálem Rastislavem Štefánikem, jenž tragicky zahynul v okamžiku, kdy se vracel k svému národu, který pomáhal osvobodit. Za těmito ideály stál Palacký a Štúr, Smetana a Dvořák, Mánes a jeho přátelé a všichni ostatní, kteří napsali, namalovali a vysnili stát, který se narodil před 65. lety. A.F.

Kladení věnců na Moravě a na Slovensku u památníku padlých Američanů - letců ve druhé světové válce

Ve dnech 22. a 23. října t.r. americký chargé d'affaires, Robert Farrand, a několik dalších úředníků amerického velvyslanectví v Praze, položili věnce u památníků, které připomínají americké letce, kteří byli sestřeleni v bojích nad Moravou a nad Slovenskem v srpnu 1944.

Na Slovensku navštívili zástupci amerického velvyslanectví v Praze hřbitov v Bošáci u Trenčína, kde je hrob čtyř amerických letců, sestřelených 29. srpna 1944. Na Moravě navštívili společný pomník v Šanově u Gottwaldova, věnovaný místním občanům, kteří zemřeli v koncentračních táborech, vojákům Rudé armády, kteří tam padli a sedmi americkým letcům, kteří zahynuli v boji 29. srpna 1944. Dále americká delegace navštívila památník v Krhově u Uherského Hradiště, kde zahynulo devět amerických letců; Poté památník u kostela ve Slavičíně, který byl postaven na památku 28 americkým letcům. Dalším cílem byla Rudice u Uherského Hradiště, kde je na místním hřbitově hrob dvou amerických letců. Ve Velehradu-Salaši položili američtí diplomaté věnec u památníku, věnovaném neznámým americkým letcům. Další zastávkou byla Napajedla, kde je v parku u místního kostela, pomník dvou amerických letců.

V Kašavě položili američtí diplomaté věnec u pomníku, postaveném na počest všem obětem fašismu a nacismu, včetně tří amerických letců. V Palačově, na cestě do Lešné, stojí pomník čtyř amerických letců. V Lipníku nad Bečvou je na hřbitově pomník americkému letci Martinu Zeberskému. Další zastávkou byly Rokytnice u Přerova a Troubky u Přerova, kde jsou památníky amerických letců.

Na všech místech byli američtí diplomaté vítáni zástupy místních občanů, které v některých místech dosahovaly až několik set osob. -afa-

Zvláštní zmínku zasluhuje pietní vzpomínka u pamětní desky na chatě nad Polomkou

v horách východně od Bánské Bystrice. Tímto slavnostním aktem vzdali čest památce příslušníků americké a britské mise, kteří tam bojovali během slovenského národního povstání v roce 1944. Věnec položil vojenský atašé amerického velvyslanectví plukovník Robert Butshek. Chata nad Polomkou byla poslední trvalou základnou v slovenských horách pro americké a britské styčné důstojníky a zásobovací skupiny, když se po těžkém bombardování Bánské Bystrice 20. října 1944 spolu s povstaleckými jednotkami stáhli do hor. V chatě se údajně zdržovalo 16 Američanů. Přepadla je tam německá jednotka Edelweiss o stavu 250 mužů. Dvěma Američanům se podařilo 26. prosince přejít ke spojeneckým jednotkám a tak se zachránit. Zbývajících 14 německé jednotky zajaly a později popravili včetně poručíka Holta Greena, který byl příslušníkem amerického námořnictva. Původní americká mise pozůstávala z 21 mužů, mezi kterými

byli i vojáci českého nebo slovenského původu včetně Jerry Mičana, Antona Nováka a Jozefa Horváta.

V Chicagu si ještě pamatujeme na mladého nadšeného profesora Jaroslava Mičana, vyučoval na Farragut High School a byl členem Čs. národní rady americké.

Kubelík v Chicagu

Uvítali jsme s radostí zprávu, že právě ve dnech 27.-28.-29. října bude Rafael Kubelík dirigovat Smetanovu "Má vlast" s chicagskou filharmonií v Orchestra Hall. Byly to abonentní koncerty Chicago Symphony a proto nastal velký shon zajistit si neprodané lístky. Ústředna ČSNRA a odbočka "28. říjen" zakoupily lístky do posledního místečka.

28. říjen byl pro nás slavnostní a mistr Kubelík to jistě vycítil z radostného napětí a nadšení posluchačů. Potlesk a provolávání slávy se však neomezovalo na krajany, celý sál burácel až po horní galerii.

Nadšení bylo všeobecné, což se ozvalo i v amerických novinách. Chicago Tribune podala velmi uznalý a vřelý referát. Deník Chicago Sun Times měl tak nadšené uznání mistra Kubelíka, dirigenta, a českého vlastence, že si nepamatujeme takový projev a ocenění u Američanů. Robert C. Marsh nadepsal svoje pojednání "Dazzling visions of Smetana's love by Kubelík". Zahajuje kritiku větou: "Největší síla Kubelíka jak umělecky, tak osobně, spočívá v tom, že ví kdo je. Je synem slavného houslisty, dědicem kulturní tradice, humanistou, myslitelem a umělcem, ale nadevše je Čechem. Samostatnost, hrdost, neochvějně zásady tohoto pozoruhodného lidu, to vše je pojata v "Mé vlasti". A proto dílo patří jemu. Je to hudba, kterou jenom Čech mohl stvořit a jenom Čech mohl hrát tak mistrovsky se všemi význačnými idiomy".

Koncert je "slavností lásky". Kubelík, který byl direktorem Chicagské filharmonie v letech 1950-53 má tu jedinečné postavení. Členové orchestru zřejmě vzhlíží k němu s největší srdečností a úctou, ačkoli málokdo z přítomných hrál pod jeho taktovkou v letech padesátých.

Hudební kritik se zmiňuje o jeho zásluze přiblížit americkému publiku hudbu Theodora Thomase a pozdější skladatele. My ovšem vděčíme Kubelíkovi za jeho interpretaci české hudby, kterou v Chicagu uváděl.

Marsh popisuje kouzlo symfonické básně, "oslňující vidinu skladatele Smetany, který hudbou věstil vzkříšení svého národa a víru v lepší svět. Kubelík též věří v tento sen a hudebně vytváří pro nás skutečnost v nádherných okamžicích. Symfonie, na rozdíl od jiné hudby, má prý být obdařena i morální silou, což se podařilo Kubelíkovi a proto ta odezva v orchestru a obecenstvu".

Za velkého potlesku po ukončení symfonické básně, přistoupily k mistru Kubelíkovi dvě divenky s kyticí: malá Joanna Sptelová ve slovenském kroji a Eva Mannová v kyjovském kroji. Na stuhách byl nápis Chicago - 28. říjen - ČSNRA - odbočka "28. říjen". Odbočka vypravila autobus do města na koncert. Podrobnější informace s fotografiemi byla uveřejněna v Hlasu národa 5. listopadu.

Divadelní hry Václava Havla v New Yorku

Naši čtenáři by si neměli nechat ujít příležitost shlédnout nastudování tří her Václava Havla: Audience, Vernisáž a Protest, - které uvádí Public Theater v New Yorku (Lafayette St., blízko rohu 4. ulice a Broadway). Tyto tři aktovky se hrají denně v 8 hod. večer mimo pondělí. V sobotu a v neděli je kromě večerního představení také odpolední matiné ve 3 hodiny. Poslední představení se koná 10. prosince t.r. (Americké listy)

Havel na newyorském jevišti

Tři divadelní hry Václava Havla, zakázané v Praze, se hrají v New Yorku v Public Theater, Martison Hall. Jsou to jednoaktovky, velmi náročné jak pro herce, tak obecenstvo, obzvláště americké publikum, duševně nepřipravené na jemné odstíny, na tragédii, jen naznačenou, lidí žijících v nesvobodě. Řeklo by se, že není ani možné, aby Američané plně využívající a denně zneužívající svobody, se dovedli vžít do úskalí, kterým denně prochází československý občan. Divadelní kritik John Beaufort to však pochopil a v Christian Science Monitor popsal hluboké dojmy diváka. Prohlašuje, že exposé demoralizujícího komunismu je zdrcující.

Hlavní osobou je mladý Vaněk. V něm záhy rozpoznáme Václava Havla a uvědomíme si, že vlastně píše o sobě a náš obdiv roste, když pozorujeme každodenní nástrahy a sledujeme, jak se vypořádává s nárazy a útoky na svoje přesvědčení.

V první hře "Interview" popisuje svoje zkušenosti v zaměstnání, v pivováře, kde za trest váli sudy. Sládek si ho zavolá. Je to typ malého tyрана, jakých je mnoho v komunistickém režimu, cítí se ohrožený nadřizenými v zaměstnání a proto využívá své moci nad podřízeným. Začne na Vaňka kamarádsky s návrhem, aby Vaněk donášel na spolupracující, dělal fízla, a aby využil svých známostí z divadla a smluvil mu noční schůzku se známou herečkou. Je to obraz z r. 1975, trapně vysvědčení demoralizace slabších charakterů.

V hlavní hře "A Private View" manželská dvojice, úplně zaprodaná režimu, z kterého mazaně těží, pozve si Vaňka (Havla), bývalého kolegu z divadla a předvede mu v celé hnusné šíři svůj nezávazný, prospěchářský život. Úplatky jsou viditelné, projevují se v bytě s nakupeným, nevkusným nábytkem, ale i uměleckými předměty (netaž se, jak získanými), nedosažitelným luxusem (např. pije se jen whisky z Ameriky). Oba jsou prostě oportunisté, kterým režim vyhovuje, poněvadž ho využívají, jak se dá.

Třetí hra z r. 1978 "Protest" je ze všech nejsilnější. Pro kritika je hra "most devastating". Děj je jednoduchý, Vaněk je pozván být kolegou přítelem Staňkem, jehož dcera se zapletla s mladíkem a ten byl sebrán policií k výslechu. To je zkušenost se žalářem, jakou Havel dobře zná. Staněk v zákulisi v komunistických kruzích používá svého vlivu, aby dečín mládenec, otec očekávaného dítěte, byl propuštěn, ale současně chce na Havlovi-Vaňkovi, aby zorganizoval protest.

Vaněk již tak učinil, napsal protest a dokonce sehnal 50 podpisů a teď má v úmyslu spojit se se zahraničním tiskem a případ zveřejnit. Žádá na Staňkovi, aby se též podepsal. Staněk se vykrucuje, řečnický odůvodňuje, proč nemůže podepsat. Vaněk končí trapnou scénou jednoduše slovy "chápu tvoje důvody". Je to strašně obvinění a působí to mocně. "It is a terrible indictment". Vaněk je muž hlubokého přesvědčení a jeho klidná rozvaha působí mocněji než ohnivý rozlícení. Vaněk, ač plně morálně zúčastněn, si ponechává odstup beze hněvu při posuzování zbabělce. Je mužem statečným, bez velkých slov a frází, který je rozhodnut nedat se nikým, ničím kompromitovat. V tom je ohromná morální síla.

Na rozdíl od jeho statečnosti je dáván příklad zbabělce, spisovatele Jordana, který se režimu zaprodal a píše kýče, co mu režim nadiktuje. Pro uklidnění svědomí pěstuje ovocné stromy na zahradě.

Výprava správně vystihuje náladu a kritik Beaufort prohlašuje, že představení je "a most impressive achievement". Přál by si, aby se Havlovy hry dávaly na Broadway. "Potřebujeme drama tohoto přesvědčení, tak závažné a dramaticky silné". Představení v Public Theater končí 11. prosince.

Prosíme, oznamte včas změnu adresy

Roční předplatné Věstníku - \$5

Věstník - 3

Senátní výbor v Chicagu

9. listopadu 1983 zasedal v Chicagu senátní výbor pro zahraniční vztahy za předsednictví senátora Charles Percyho a projednával porušování lidských práv v zemích za železnou oponou a v Sovětském svazu. Zasedání tohoto výboru se poprvé uskutečnilo v Chicagu a jako svědkové byli předvoláni: Edward Derwinski, poradce State Departmentu, doprovázený zástupcem tajemníka pro lidská práva ve State Dept. C. Fairbanksem, Aloysius Mazewski, předseda Polského národního sdružení, Myron Kuropas, místopředseda Ukrajinského národního sdružení, Thomas Remeikis, Sdružení baltických republik, Dr. Vlastislav Chalupa, místopředseda Čsl. národní rady americké, Dp. Frank Kane, zástupce arcidiocéze Chicago, Pamela Kohen, Co-Chairman, Chicago action for Soviet Jewry, Joel Spraygreen, Chairman, Chicago conference for Soviet Jewry, Father Victor Patopov, Chairman for the defense of persecuted Orthodox Christians, Jerry Rose, President, Christian Communication of Chicagoland, Inc., WCFC-TV-38.

Všichni svědkové předložili senátnímu výboru písemný materiál doložený dokumentací v dostatečném počtu kopií, který byl také k dispozici představitelům tisku, rozhlasu a televise.

Zasedání se zúčastnili zástupci chicagského tisku, krajan-ského tisku, rozhlasových a televizních stanic včetně Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy.

Materiál předložený dr. Chalupou byl podrobný a věcný (30 stránek) a jeden z nejlépe připravených. Jednotliví svědkové mohli mimo předložený materiál zdůraznit v krátkém projevu nejpálčivější problémy svých zemí.

Dr. Chalupa poukázal na to, jak v Československu metoda "monster procesů" byla nahrazena metodou "psychiatrického léčení", používání narkotik ke zlomení odporu jednotlivců nepohodlných režimu, stále větší pronásledování katolické církve, kněží a věřících. Doporučoval, aby nebyl zrušen kongresní výbor, dohlížející na plnění Helsinské dohody, protože zrušení by pomohlo komunistickým vládám a znesnadnilo práci těm, kdo prosazují lidská práva v komunistických zemích. Dále žádal, aby byla zvýšena vysílací doba rozhlasových stanic Svobodná Evropa, Hlas Ameriky, Radio Liberty a varoval proti rozdělování Helsinské dohody na vzájemně neodvislé zlomky, z kterých si komunistické země vybírají to, co se jim hodí, a porušují závazky, které se jim nehodí. Dále zodpověděl dotazy senátora Percyho o vyhlídkách Charty 77, nedostatku náboženské literatury v Československu a nepřístojnostech při udělování návštěvních víz do Československa.

Přesto, že je všeobecně známá situace v Baltských republikách a genocida, kterou tam provádí Sovětský svaz, bylo svědectví prof. Reimeikise otřesné, když prohlásil, že původní obyvatelstvo Estonska a Lotyšska je již národnostní menšinou ve vlastních zemích a dle spolehlivých pramenů je jich pouze 25 procent celkového počtu obyvatelstva. Znovu jsme si uvědomili jak je důležitá naše práce v boji proti komunismu, a Čsl. národní rada americká udělala na tomto poli opět velký kus práce.

Prof. František Svejkovský šedesátníkem

Redakce Hlasu národa prozradila svým blahopřáním ze dne 5. listopadu co málokdo tušil, že náš milý přítel měl 60. narozeniny dne 3. listopadu. Nedá se říct, že je slavil, poněvadž ve své skromnosti přešel den bez povšimnutí a tak teprve dnes četní přátelé se mohou hlásit jenom soukromě a poděkovat mu za jeho přátelství a účast na našem krajan-ském životě.

Přijel se ženou Olgou a synkem Janem do Chicaga v zimě r. 1970 na pozvání University of Chicago a v době nejkratší oba vyhledali krajan-ské prostředí. Objevili se mezi námi nečekaně a získali si nás úplně svým pochopením pro naše potřeby a

nedostatky, svým nadšením pracovat a propagovat českou a slovenskou kulturu a hájit práva na bytí svobodného Československa. Prof. Svejkovský vyniká tím, že je uznávaným vědátorem a při tom dovede ke každému mluvit vroucně o české hudbě, literatuře, o našich slavných dějinách. Získal si svými přednáškami široký okruh nadšených posluchačů. Nedávno věnoval večer např. Národnímu divadlu, nejen stoletému výročí, ale celé době probuzenecké. Pořadatelkou byla Čs. ženská národní rada v exilu a návštěva byla veliká. Jindy mluvil o Husovi, Palachovi, na pozvání oblastí ČSNRA, jindy zase pro SVU si vzpomněl na zábavný večírek ze středověku (i s hostinou).

Není myslitelné mluvit však jenom o Františkovi, musí se hned vděčně dodat, že je tu Olga, a že dělají vše společně, se stejným pochopením a nadšením. Olga např. měla velmi poutavou přednášku o pokladech Tutenkhamových v době chicagské výstavy. V Praze byla členkou redakce Československé akademie věd a nyní je v knihovně Regenstain na chicagské universitě. V minulém roce ujala se spisů E. St. Vráze a připravila antologii "Z dalekých světů", kterou vydalo letos nakladatelství '68 Publishers v Kanadě.

Z podrobného oslavného článku v Hlasu národa vyjímáme jen nejdůležitější data. František Svejkovský se narodil 3. listopadu 1923 v jihočeském městečku Suchdol nad Lužnicí. Vystudoval gymnázium v Třeboni. Po vypuknutí války, když v Čechách byly násilně zavřeny vysoké školy a kdy tak mnoho českých studentů postihl velmi těžký a často tragický osud, Svejkovský byl poslán na nucenou práci do německé říše. Tuto kritickou dobu přežil, vrátil se domů a začal studovat na filozofické fakultě Karlovy university. Jeho vynikající profesori Ryšánek, Pražák a Mukařovský, později prof. Václav Černý a Vodička, poznali záhy jeho talent, úžasnou snahu a zápal a dávali mu možnost rozšiřovat jeho vědomosti. Specializoval se na dobu předhusitskou, husitskou, starou literaturu i musikologii. Habitoval se v r. 1965 na filozofické fakultě Karlovy university. Svými odbornými články upoutal na sebe pozornost prof. Romana Jakobsona na Harvardské universitě, který ho doporučil v amerických vědeckých kruzích. University of Chicago pozvala Svejkovského r. 1968. Současně mu byla nabízena možnost působit trvale na universitě ve Vídni i v Německu. Rozhodl se pro Chicago.

O jeho působení ve vědeckém světě, o šíři jeho zájmů, nelze nám neodborníkům se rozepisovat. Zajímá se o starou a středověkou literaturu, ale i o dobu novější, dobu národního obrození. V literárním vývoji, jak píše Hlas národa, hledá vždy jak souvislost s tradicí, tak i to, co je v něm spojeno s dneškem. Českou a slovenskou literaturu chápe ve vztazích k širšímu kulturnímu, především uměleckému dění nejen českému, slovenskému, ale i evropskému. Napsal např. obsáhlou studii do díla "Current Trends in Linguistics". Jeho studie o středověkém divadlu vyšly ve Francii a západním Německu. Stal se hlavním redaktorem pro středověké slovanské literatury v mnohasvazkovém díle Lexikonu, vydávaném v Mnichově a Curychu. Na University of Chicago byl přizván jako člen do dalšího oddělení "srovnávacích literatur" na významném učelišti Divinity School.

Jeho vědecká činnost je obsáhlá a tím vděčnější jsme mu, že si najde čas pro nás, na přednášku, článek do Věstníku a krajan-ských novin, atd. Nikdy neodřekne svou účast, tak jako jeho Olga. Vše nejlepší, drahý příteli, Vám i Olze.

Oprava - Dary In Memoriam

K uctění památky ses. Milý Ferjenčíkové odb. gen. M. R. Štefánika, III.	\$100.00
K uctění památky dr. Jindřicha Lauricha odb. gen. M. R. Štefánika	100.00

Z ČINNOSTI OBLASTÍ A ODBOČEK

Odbočka San Francisco

Odbočka San Francisco pořádala 11 listopadu členskou schůzi v bytě předsedy, na které bylo projednáno a prodebatováno několik současných problémů. Br. Jiří Špánek přednesl proslov k 28. říjnu 1918. Br. Jan Turek uvedl návrh, připravit vzpomínku u příležitosti výročí Bedřicha Smetany příštího roku, pokud možno se Sokolem. - Br. Jiří Špánek získal 6 nových členů. - Bylo debatováno o možnosti únosného pojištění pro návštěvníky z Československa. Žádáme členy odbočky, aby nám oznámili svoje zkušenosti v této velmi choulostivé věci pro naše krajany. Při pohostění se pokračovalo v přátelské debatě.

Odbočka "T. G. Masaryk", Los Angeles

Veřejná výborová schůze odbočky "T. G. Masaryk" se konala 29. září 1983 v sokolovně. Kromě téměř všech členů výboru se schůze účastnilo několik nečlenů Rady z řad Sokola. Schůzi zahájil zastupující předseda Ing. Boris Rájek. O akcích výboru po barbarském sestřelení jihokorejského civilního letadla sovětským letectvem informoval dr. Jiří Breber, který byl členem panelu na tiskové konferenci, kterou uspořádala "Koalice proti sovětské agresi". Tiskovou konferenci natáčely tři televizní stanice.

Výbor odbočky schválil text dopisu, který byl zaslán prezidentu Reaganovi, ve kterém je vyzván, aby zaujal rozhodné a tvrdé stanovisko vůči Sovětskému svazu.

Dále byla diskutována příprava "Zahradní slavnosti" u příležitosti 65. výročí založení ČSR. Letošní slavnost má zcela jiné poslání a program než jak jsme byli zvyklí. Dominující myšlenkou je výzva západním politikům "Zřekněte se ducha Jalty!" Bylo pozváno mnoho kalifornských politiků a řada jich přislíbila účast. Byli pozváni také zástupci jiných etnických organizací, zejména těch, které jsou sdruženy ve "Freedom Federation". Akci u příležitosti výročí 28. října tentokrát pořádá "Czech Heritage Group in Los Angeles," ale všechny organizace, zejména Rada a Sokol byly požádány o pomoc a účast.

21. října byl zástupce odbočky členem dalšího panelu a tiskové konference, kterou pořádala organizace "Californians for Strong America". Panelisté kritizovali "mírové" demonstrace v Evropě a v USA, zdůrazňovali, že tyto Sověty inspirované akce vedou jen k appeasementu, který může vyvolat novou válku, viz Chamberlain v Mnichově r. 1938. Úryvky z tiskové konference přinesl kanál 7 a rozhlasové stanice.

V neděli 24. října se delegace odbočky zúčastnila obřadu u pomníků maďarských bojovníků za svobodu a Jozefa Kardinála Mindzentiho u příležitosti výročí maďarské revoluce v r. 1956. V průvodu byla nesena československá vlajka. Hlavní řečník, L.A. County Supervisor, Hon. Mike Antonovich, setrval s naší delegací v přátelském rozhovoru a přislíbil účast na zahradní slavnosti 29. října.

3 měsíce mezi Papuánci

byl námět besedy, kterou uspořádaly společně odbočky Čsl. národní rady americké: Masaryk, Štefánik a Gama v sobotu 19. listopadu 1983 ve Winnetka Community House (místnost 206), 620 Lincoln Avenue, Winnetka. Začátek 6.30 hod. večer.

Manželé Hoeschlovi, členové odbočky Jan Masaryk, prožili v exotické PAPUA NEW GUINEA řadu dobrodružných událostí - dovedou o tom poutavě vyprávět a promítli nám překrásné diapositivy. Dar \$2.50 zahrnoval "exotické" občerstvení - kafičko a koláčky. Výtěžek besedy bude věnován na podporu činnosti Rady. Pořádající výbor

Oblast Michigan

V neděli 30. října 1983, u příležitosti oslav 28. října, uspořádal Oblastní výbor Michigan odpolední pásmo "Hudby, zpěvu, tance a poesie."

Oslavy byly zahájeny národními hymnami, které zazpíval br. Carl Pondell. Uctění tohoto pro nás historicky důležitého dne bylo projevováno v proslovec br. Jiřího Zemličky v angličtině a br. Jana Sklenáře v jazyce českém. Jako vzácný host vystoupila umělkyně, dnes téměř všem nám známá mezo-sopranistka Miluška Šimková - členka australské opery v Sydney. Jejím hlasem v "Písničkách mé vlasti" zaplnila naše srdce zvuky národní hymny. Obecenstvo, dojaté písněmi, chvílemi i v slzách, projevilo s nadšením radost a povděk za krásné odpoledne.

Byli jsme též poctěni přítomností pí. Gity Beginové, která virtuózně doprovázela Milušku Šimkovou na klavír. Gita Beginova je držitelkou Master Class města Hamburgu a Ženevy a každým rokem vystupuje v Salzburgu v Mozarteu jako členka komorního orchestru.

Mezi dalšími účinkujícími byl Joseph Vilímek, býv. člen Symfonického orchestru ve Flint, Mich., Ses. Maria Feherpataky přednesla slovenskou báseň Moja vlast. Z okolí Owosso a Flint byl vypraven celý autobus a krojovaná taneční skupina Owosso předvedla krásné národní tance. Na ukončení programu byl promítnut film zachycující T. G. Masaryka na odpočinku v Lánech.

Vzpomínkové oslavy se zúčastnilo mnoho našich krajanů, kteří svou přítomností s námi vzpomněli a uctili památku tohoto historicky důležitého dne. Br. Zemlička vyzvedl krátce historii čsl. národa a zdůraznil, že v těchto dnech, kdy Čechoslováci roztroušeni po celém svobodném světě důstojně oslavují výročí nezávislosti čsl. státu, samotný národ doma musí čekat, než mu bude umožněno tento den svobodně vzpomenout.

Zůstává tedy na nás, Čechoslovácích v exilu, abychom si uvědomili důležitost tohoto významného dne a alespoň vzpomínkou zasvětili tento den uctění památky našich národních velikánů, kteří se zasloužili o tuto historickou událost. Je na nás, abychom i nadále udržovali víru v lepší budoucnost čsl. státu. Výstižně a dojemně toto bylo zdůrazněno v projevu br. Sklenáře: "My, Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni, kteří žijeme ve svobodném světě, udržujeme stále víru, že budoucnost přinese zase svobodu, demokratický řád a nezávislost do té krásné, malé země - tam přímo v srdci Evropy, do země - kde domov můj - a kde je také domov nás všech."

Děkujeme tímto našim přátelům za jejich pochopení a podporu na účasti této vzpomínky.

Oblastní výbor ČSNRA - Michigan
Marie Samšínková, tajemnice

XXXIII Ples

pořádá chicagská oblast ČSNRA

opět v krásných místnostech Ritz Carlton hotelu

v sobotu, večer, 28. ledna 1984.

Žádosti o příspěvky, sponzory, patrony atd. byly již rozeslány, pozvánky na ples budou v poště o vánocích. Oznámení tanečních zkoušek bude sděleno debutantkám v nejbližší době. Připravujeme se vesele na náš tradiční podnik.

Návštěvy Československa

Toronto - Kanada

I když se prázdninové cesty a návštěvy Československa netýkají přímo našich členů, jimž jejich zkušenost a hlavně čest nedovolí, aby oni nebo někdo z jejich rodiny navštívil komunistické Československo, zmiňujeme se o těchto cestách v souvislosti se zvýšenou činností a zájmu československé rozvědky. Tato vítá zvýšenou návštěvnost z Kanady, která jim umožňuje větší výběr pro budoucí činnost jimi školených agentů v zahraničí.

Českoslovenští zpravodajci se zejména zaměřují na mladé lidi s vysokoškolským vzděláním nebo potenciálně s dobrým společenským postavením, v nichž vidí prospekty pro "spící" agenty pro čas budoucí potřeby i pro okamžité, byť i někdy nedůležité, dodávání zpráv.

Někteří návštěvníci, kteří byli v Československu již několikrát, prodělali letos dokonce i výcvik. Tak některé naivní dítky tak zvaných "politických" uprchlíků, které se nedaly naverbovat do čs. rozvědky pod výhrůžkou nebo sliby, pokračují ve šlépějích svých rodičů, kteří vyměnili jen svazácké šátky z minulosti a touhu po přežití s komunistickou legitimací za vysokou životní úroveň v Kanadě.

Těmto mladým doporučujeme to jediné možné řešení: ohlaste svoji "zkušenost" s československými zastupitelskými úřady nebo s rozvědkou kanadským úřadům. Jinak se nikdy nezbavíte svých komunistických pánů.

Dočasné výhody vám nabízené draze zaplatíte v budoucnu. Váš charakter není snad tak pokřiven, že byste se museli zaprodávat za hrst šošovice nebo za výhody pro vaše příbuzné v Československu nebo krytí bývalé činnosti vašich rodičů před jejich odchodem do zahraničí.

(Mukl, zpravodaj Sdružení čs. politických vězňů v exilu)

Jan Loewenbach - Stipendium pro studium Musikologie a československé hudby

San Diego státní universita (SDSU) - Hudební oddělení ustanovilo stipendium JANA LOEWENBACHA pro studium Musikologie a československé hudby za značné podpory Loewenbachovy rodiny.

Stipendium má umožnit universitním absolventům hudby studium československé hudby za pomoci dokumentů v Loewenbachově archívu. Žadající studenti se musí vykázat částečnou znalostí jazyka českého nebo slovenského.

Stipendium bude uděleno až do výše \$1000 (jeden tisíc) ročně.

Jan Loewenbach (1880-1972) byl vynikající právník, hudební kritik a žurnalista - spisovatel v oboru novodobé československé hudby. Na doktora právních věd byl promován na Karlově universitě v Praze roku 1910 a provozoval advokátní praxi v Československu až do roku 1939. Jako hudební kritik a žurnalista přispíval do četných evropských hudebních žurnálů, jsa velkým zastáncem a obhájcem moderní, novodobé československé hudby. K jeho nejbližším přátelům náleželi významní českoslovenští hudební skladatelé jako Leoš Janáček, Jaroslav Křička, Bohuslav Martinů a jiní významní skladatelé jeho doby.

Pod uměleckým jménem (pseudonymem) J. L. BUDIN napsal libreta pro skladatele Martinů, jeho první operu "Voják a tanečnice a Křičkovu operu "Bílý pán". Před vypuknutím druhé světové války emigroval do Spojených států amerických, kde pokračoval ve své kulturní činnosti a v propagaci moderní československé hudby v New Yorku jako kulturní poradce Československého informačního úřadu.

V roce 1941 organizoval "Dvořákovy stoleté oslavy" v New Yorku a v roce 1945 aranžoval první provedení americké

premiéry Dvořákovy opery "Rusalka" v Detroitu. Jako hudební kritik a spisovatel napsal obsáhlou studii o "Bedřichu Smetanovi", která žel doposud nevyšla tiskem. V USA zůstával v blízkém, přátelském spojení s umělci Jarmilou Novotnou, Rudolfem Firkušným, Bohuslavem Martinů a s jinými československými umělci.

Dr. Loewenbach se navrátil do Československa po druhé světové válce, ale znovu se vrátil do Spojených států amerických v roce 1948. Svoje léta odpočinku prožíval v New Yorku.

Rodina Loewenbachova darovala jeho osobní sbírku a archívní doklady z amerického pobytu státní univerzitní knihovně v San Diegu.

O stipendijní přihlášku anebo informace, prosím pište na: Univ. prof. Dr. Jaroslav Mráček, Department of Music, San Diego State University, San Diego, California 92182. Telephone (619) 265-6036 or 265-6031.

Oprava

Redakce se omlouvá za zprávu o nadaci, a uveřejňuje vysvětlení Matice vyššího vzdělání:

"James and Helen Hovorka Endowment Fund" byl založen závětí Heleny Hovorkové. Příjem z fondu jest používán k udělování stipendií studentům československého původu. Fond jest pod vedením Matice vyššího vzdělání (Council of Higher Education). Dary se k fondu nepřidávají.

Příspěvky se přijímají Maticí vyššího vzdělání. Dárce může svůj dar určit na stipendium anebo na bezúročnou půjčku.

Stipendia se udělují jednou ročně v různých obnosech. Přihlášky musí být zaslány nejpozději do 1. července. Půjčky se vyřizují během celého školního roku do výše \$500.00 na jeden semestr.

O další informace pište na Council of Higher Education, P.O. Box 136, Brookfield, IL 60513.

Národní budova zachráněna

Čtenáře Amerických Listů jistě bude zajímat výsledek soudního sporu o vlastnictví Národní budovy na východní straně 73. a 74. ulice v New Yorku. Tato budova patří České dobročinné a vzdělávací společnosti a je spojena se jmény T. G. Masaryka, M. R. Štefánika a E. Beneše, kteří zde mluvili k českým a slovenským krajanům během první a druhé světové války. V posledních letech ale otázka, zda budova patří dále České dobročinné a vzdělávací společnosti, či zda byla prodána, byla předmětem soudního řízení. V prvních dnech září, Nejvyšší soud v okrese New York rozhodl ve prospěch naší krajské organizace.

Vedení České dobročinné a vzdělávací společnosti, zvolené v květnu tohoto roku (předseda Alex Cech, první místopředsedkyně Elsie Gregor, druhý místopředseda Frank Komárek, pokladnice Jiřina Šilhanová-Smith, účetní dr. Vilém Brzorád a tajemník dr. Jiří Horák), plánuje učinit z Národní budovy středisko českého a slovenského krajského života v New Yorku. Část Národní budovy má být použita pro zrestaurování místností, které by sloužily k tomu účelu a druhá část by se nadále pronajímala, aby tak byl zajištěn příjem, potřebný k financování údržby a provozu.

Česká dobročinná a vzdělávací společnost, sestávající z řady starých krajských spolků a loží byla v posledních letech posílena novější organizací, reprezentující české a slovenské politické uprchlíky z exilových vln roku 1948 a 1968. Příliv této "nové krve" do České dobročinné a vzdělávací společnosti nikterak nezmenšuje zásluhy našich starších sester a bratří, kteří po dlouhá desetiletí se o existenci Národní budovy starali a kteří mají velké zásluhy o to, že toto významné středisko bylo v

minulosti zachováno pro českou a slovenskou krajauskou obec v New Yorku. Dobrá spolupráce starší generace krajanů s novými přistěhovalci je zárukou další úspěšné práce České dobročinné a vzdělávací společnosti v příštích letech. (Americké Listy)

Živé obrazy z českých dějin

V rámci festivalu ve Wilber, Nebraska, jsou na pořadu programy živých obrazů z českých dějin i legend pod názvem CZECH PAGEANT. Je to dílo obětavé práce Katynky a Joe Vosoby, barevné scény s českým i anglickým doprovodem, podbarvené krásou naší klasické hudby. A věřte, že toto divadlo, které je dosud jediným tohoto druhu v české Americe, vyžaduje, abyste i vy připravili podobný program, zábavný i výchovný, i ve vašich spolcích. A neúnavní manželé Vosobovi vydali tiskem ty nejlepší části jejich programů v knížce TALES OF THE CZECHS, ilustrované jejich dcerkou Beth.

Pěkná knížka stojí \$6.95. Jen dopište na adresu: Nebraska Czechs of Wilber, NE 68465. K této ceně přidejte .70c na poštovné (pro zájemce knihy z Nebrasky nutno přidat .28c sales tax). Výtěžek z prodeje této knihy je určen pro České muzeum ve Wilber. - V. Kučera

Ve stínu šibenice

Když jsem četl knihu Jana Filipka "Ve stínu šibenice", dýchlo na mne zase důvěrné prostředí nacistických vyšetřujících věznic. Je to už tak dávno - a přece je to stále silné a čerstvé. Co ve své nenávisti dokáže připravit člověk člověku.

Čtenář naší generace zase znovu prožívá tu atmosféru protektorátu s nacistickou okupací. Pasivní resistance národa, kdy ti statečnější jdou do aktivního odporu proti okupantu - často s holýma rukama, jen se srdcem taseným k boji za novou svobodu národa.

Autor knihy neglorifikuje svou činnost odporu. Tím více vynikne silný pocit oddanosti k dr. Ladislavu Feirabendovi, kterému pomáhá k útěku do exilu, do zahraničí.

Organizování odchodu protektorátního ministra a vynikajícího národohospodáře dr. Feirabenda nebyla úloha snadná. Bylo k tomu zapotřebí hodně mravní síly, osobní statečnosti, protože okupant odměňoval podobné úsilí trestem absolutním. U Jana Filipka vítězila nejen národní povinnost, ale také úcta a láska ke svému představenému.

Svou knihou, aniž by to autor usiloval, staví pomníky vděčnosti národa odbojovým pracovníkům, kteří statečně položili své životy za lepší zítřek svého národa. Těm je také tato dobrá kniha věnována.

Jeho kniha připomíná nám řadu známých jmen tehdejšího politického a hospodářského národního života. A hlavně také Kooperativu, hospodářský útvar, kterému dlouhá léta stál v čele dr. Ladislav Feirabend spolu s dalšími vynikajícími hospodářskými odborníky, kteří po jeho odchodu do exilu se zasloužili o to, že Kooperativa se zapsala činy statečnými do historie našeho druhého národního odboje.

Vězeň Jan Filípek, společně s tisíci dalšími vlastenci prošel peklem nacistických mučení. Statečně a čestně. Silnou kapitolou je jeho obhajoba u národního německého soudu v Berlíně.

Knihy Jana Filipka není knihou jeho paměti. Je to svědectví statečného muže v době národního temna. O teroru nacistického okupanta. Svědectví, které muselo být vydáno.

Je to kniha výborná a vzácná. Neměla by chybět v žádné naší exilové knihovně. Zdeněk Slavík

"V dálavách světů"

V nakladatelství "68 Publishers" v Kanadě právě vyšla kniha E. St. Vráze "V dálavách světů" (456 stran, \$10.75). Text je doprovázen unikátními Vrázovými fotografiemi a doplněn mapkami cest. Kniha je výbor z rozsáhlého cestopisného díla, v němž autor líčil své zážitky a cesty. Začíná je temnou Afrikou, jeho deníkem. Popisuje lovecké výpravy, pronikání do vnitrozemí po toku divoké řeky Gambie, hrozné zážitky mezi Ašanty.

Vynikající a vědecky důležitá byla cesta "Napříč rovníkovou Amerikou". Vráz popisuje plavbu na kanoi "Praha" v peřejích Orinoka, po Amazonce a přítocích k neznámým indiánským kmenům. Ve výboru jsou zajímavé kapitoly o Číně v době povstání boxerského povstání. Poslední část výboru je věnována nejnebezpečnější cestě k lovcům lebek - Dajákům na Borneu - a nebezpečným Papuáncům na Nové Guineji.

Vráz podnikal cesty na rozhraní devatenáctého a dvacátého století. Čas nijak neubral na hodnotě shromážděných poznatků, na poutavosti vyprávění, na básnickém popisu přírody, takže i dnešní čtenář bude knihou zcela zaujat. Tento názor sdílí dr. František Schwarzenberg, který po přečtení knihy napsal: "Můj údiv stoupá od stránky ku stránce: co toho Vráz zažil, prožil a přezil! Jak zcela nezdolná síla vůle, jaké literární i pedagogické nadání, kolik ušlechtilosti a mravního postoje a kolik lásky a věrnosti národu. A kolik dobroty, štědrosti a sebeobětování!"

"V dálavách světů" je k dostání v Chicagu u knihkupce F. Pancnera, 6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill., a poštou u nakladatelství "68 Publishers", Box 695, Postal Sta. A, Toronto, Ont. M5W 1G2 Canada.

Československo můj osud

Dlouho očekávané Paměti Prokopa Drtiny

Konečně jsme se dočkali všech čtyř knih pamětí, vyšly v nakladatelství '68 Publishers v Kanadě. Datum se přibližně shoduje s pětatřicátým výročím komunistického puče, o kterém se v pamětech dr. Drtiny dovíme mnoho závažného, historického, co se odehrávalo v zákulisí puče, o účasti různých činitelů. Drtina je nad jiné povolán, aby jako ministr spravedlnosti a blízký prezidentu Benešovi nám podal svědectví o předúnorové době a o puči.

Jeho paměti začínají jeho dětstvím v Praze, v rodině uvědomělé, pokrokové, jeho otec prof. František Drtina byl přítelem a oddaným spolupracovníkem prof. Tomáše Masaryka před první světovou válkou. Pro nás, kteří si ještě pamatujeme tuto vytouženou dobu národního osvobození, je to milé vzpomínání. Pro generace mladší je to poučné vžit se do minulosti, která byla sice slavná, ale měla v sobě mnoho závažných zárodků těžko řešitelných problémů.

Drtina psal paměti za velmi obtížných okolností. Když závrakem přežil svůj pád z druhého poschodí, když se pozdravil natolik, aby mohl se zařadit aspoň částečně mezi živé, když protřpěl vězení, musel dlouhou dobu žít bez soukromí, hlídán policií. Byl však odhodlán dát národu svůj poslední dar, svoje svědectví.

Vyšlo ve dvou svazcích, každý svazek o dvou knihách. Svazek první: "Přes Mnichov do Emigrace" - "Emigrací k vítězství". Svazek druhý: "Emigrací k vítězství" - "Rok 1947 - Únor 1948". Cena jednoho svazku je \$15. Cena dvou svazků - \$28.

Sixty-Eight Publishers, Corp., Box 695, Postal Station A, Toronto, Ontario M5W 1G2, Canada.

Prosíme, oznamte včas změnu adresy!
Doplácíme poště poštovné za vrácení nedoručeného časopisu.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

FIRST CLASS MAIL

436